

بررسی اثر دما و تیمارهای شیمیایی مختلف بر روی دوام و برخی از صفات کیفی گل شاخه بریدنی میخک رقم With Liberty

مهناز عبدالله زاده، عبدالله حاتم زاده، حبیب اله سمیع زاده

دانشگاه گیلان، دانشکده کشاورزی، گروه علوم باغبانی

گل میخک از نظر سطح زیر کشت و میزان تولید گل شاخه بریده یکی از گل های مهم دنیا محسوب می شود. با توجه به اهمیت اقتصادی این گل پژوهشی در قالب طرح فاکتوریل با پایه کاملاً تصادفی بر روی ۲۲۴ شاخه گل میخک رقم وایت لیبرتی در آزمایشگاه گروه باغبانی دانشکده کشاورزی گیلان انجام شد. ابتدا گل ها با ۱۸ تیمار مختلف شیمیایی که متشکل از اسید سیتریک (۱۵۰ پی پی ام) در ترکیب با تیوسولفات نقره (۰/۴ میلی مولار)، دو غلظت ساکارز (۲٪ و ۵٪)، سولفات آلومینیوم (۱۵۰ پی پی ام) و ۸- هیدروکسی کوئینولین سولفات (۳۰۰ پی پی ام) بود به مدت ۲۴ ساعت تیمار شدند. سپس گل ها به آب مقطر منتقل شده و در دو دمای ۴ و ۲۲ درجه سانتی گراد با نور ۱۴۰۰ لوکس قرار گرفتند. اثر تیمار های اعمال شده بر روی طول عمر گل ها و تعدادی از صفات کیفی آنها مانند میزان مواد جامد محلول ساقه، کلروفیل برگ، قطر گل، میزان جذب آب و تغییرات وزن تر ارزیابی شد. بر اساس نتایج این بررسی اثر دمای ۴ درجه سانتیگراد با میانگین ۳۷/۳ روز بر دوام گل ها نسبت به دمای ۲۲ درجه سانتیگراد با میانگین ۱۲/۷ روز در سطح احتمال ۱٪ معنی دار بود. بیشترین عمر گلدانی در هر دو دما مربوط به تیمار اسید سیتریک + ساکارز ۵٪ + سولفات آلومینیوم + تیوسولفات نقره و کمترین دوام گل مربوط به تیمار شاهد (آب دوبار تقطیر) بود. تیمارهایی که بیشترین عمر

پنجمین کنگره علوم باغبانی ایران - شهریور ماه ۱۳۸۶ - دانشگاه شیراز

گلدانی را داشتند، افزایش وزن تر و جذب آب بهتری نیز نشان دادند و ارتباط مستقیمی بین آن ها وجود داشت. هم چنین مقدار مواد جامد محلول ساقه ها و قطر گل ها در تیمارهای ذکر شده بیشتر بود.